

Z obsahu:

Str. 2: *Kdo hájí Beneše,
hájí republiku!*

Str. 3: *Ze Zastupitelstva města
Příbram
Pionýři nezaháleli ani
o prázdninách*

Str. 4: *Ať nám lípa připomíná
naši historii*

Opět jsou tu Vánoce

Je tady prosinec a s ním ty nejkrásnější svátky roku - Vánoce. Začíná čas shánění dárků, pečení cukroví a hlavně zdobení vánočního stromku, aby ten náš byl nejhezčí. Vždyť není nic krásnějšího na světě než rozzářené oči našich dětí. Tyto chvíle by mámy a babičky za nic na světě nevyměnily. Bohužel to není ve všech rodinách. Ne všude je tento vánoční čas časem lásky a klidu. Je na světě tolik míst, kde místo vánočního stromku stojí rozbořené domy a lidé tam mají strach o přežití. Ve jménu „demokracie“ se vyrábějí nové zbraně k plánování ještě hrůznějších válek. Udělejme vše proto, aby se tento svět změnil. Nedopusťme další světovou válku! **Chraňme naši zem – vždyť patří nám všem!**

Pravda a láska = heslo, které hlásají ti, kteří nejvíce lžou a poplívávají minulost a život předchozích generací! **To nemůžeme dopustit!**

Vážené soudružky a soudruzi, milí spoluobčané, přeji Vám i všem Vaším blízkým příjemné prožití vánočních svátků. Vůně jehličí, světla svíček a cukroví, to vše k Vánocům patří, stejně jako vánoční atmosféra a vlídné slovo.

V nadcházejícím roce 2020 Vám chci popřát hodně pevného zdraví, pohody, klidu a mír.

Věra Kroftová, předsedkyně OV KSČM Příbram

Vážený spoluobčané,
*krásné prožití vánočních svátků,
v novém roce hlavně pevné zdraví
a osobní spokojenost*

Vám přeje

OV KSČM a redakce Třešničky

Těšíme se na Vás v únoru 2020

Vážení a milí čtenáři Třešničky,

tak máme za sebou bombastické oslavy třicátého výročí získané pseudosvobody a majetkového převratu. Nechci to dále komentovat, ale zastavím se nad jednou věcí. Je zajímavé, že většina průzkumů u obyvatel ČR ve smyslu toho, zda bylo za socialismu lépe než dnes, dopadla velice překvapivě - většina agentur, které tyto průzkumy provádějí a jsou samozřejmě na straně dnešního režimu, byla zděšena, že třetina obyvatel ČR se vyjádřila pro lepší život v tzv. „TOTALITĚ“.

Pro mě a řadu z vás to určitě překvapení není. Přes neustálou mediální masáž ČT a jím podobným si řada z nás myslí své a pamatujeme si, že pro poctivě pracující lidi se dělalo mnoho dobrého a to postupně zcela zmizelo. Někteří novináři, umělci, ale i podnikatelé mají dnes obvyčejného člověka, který těmto výše uvedeným vlastně umožňuje svojí prací, aby mohli předvádět své rádobý umění a invagastní novinářinu, za povl. Česká televize a rozhlas svojí jednostrannou, nenávislnou kampaní proti všemu, co se kdysi povedlo, vyřazuje vlastně ze současného života právě tu skupinu lidí, které osočují a nazývají totalitní. Zesměšňuje předešlou práci generací a vyzdvihuje jen individuality, které se jim hodí.

Nevzpomínám si, že by při příležitosti výročí založení Československé republiky byl vyznamenán nějaký dělník za svou poctivou práci – myslím samozřejmě po roce 1989. Je nám vyčítáno, že jsme filmy zavírali do trezorů. Bylo jich jen několik. A kolik filmů s tematikou socialismu vysílá ČT?

V jejich trezoru jsou jich desítky. Nedávno tato „veřejnoprávní“ televize pohanila i československou spartakiádu! Napadá pohraničníky, kteří s nasazením vlastního života sloužili své vlasti! Co si o této instituci myslit? Podle mě by veřejnoprávní prostředek měl být pro všechny obyvatele této krásné země. Neměl by dopodrobna komentovat veškeré události, ale informovat a přinášet zprávy tak, jak se udály. Místo toho jsou vnucovány lidem názory nepřeborného množství politologů a komentátorů, které dnes chrlí naše VŠ jak na běžícím pásu. Samozřejmě musí sdílet názory komentátorů ČT, zejména panů Železného, Moravce, paní Witovské a dalších.

Už jednou jsem zde psal, že naše společnost je rozdělena samozřejmě svou ekonomickou podstatou, ale rádobý „lepšolidi“ (Milion chviliek, Demo Blok, Pražská kavárna ad.) jí rozděluje na nadřazené a ostatní, kteří s nimi nesouhlasí. *(pokračování na str. 2)*

Vážení a milí čtenáři Třešničky

(dokončení ze str. 1)

Blíží se Vánoce a dovolte k nim jednu malou glosu. Mám rád toto období, i když je nám, příznivcům minulého režimu, vyčítáno, že jsme nechtěli Vánoce – není to pravda. Je fakt, že byla potlačována křesťanská otázka těchto svátků, ale vždy jsme ctili toto období klidu, míru a setkávání přátel a rodin. A vnímáte, co nám dnes kapitalistická společnost vnucuje? Není to jen nahrazování Ježíška Santa Clausem, ale nákupní horečka a zisky marketů, které putují do kapes za hranicemi, narychlo připravována jídla a ubytování pro bezdomovce atd. Nebylo to dřív potřeba. Vystáli jsme si sice frontu na banány a další tropické ovoce, ale jinak bylo všeho dost.

Myslím, že většina z nás jsou lidé dobré vůle, a tak vám též přeji krásné Vánoce a nový rok 2020.

Váš Zdeněk Borák

Kdo hájí Beneše, hájí republiku!

Stejně nazval svůj článek Mirek Maršálek v Haló novinách v úterý 29. října, kde čtenáře seznámil s průběhem a významem celorepublikového shromáždění, organizovaného ke 101. výročí vzniku Československa a uctění odkazu prezidenta Edvarda Beneše. Já se k němu vracím nejen proto, že někteří z našich čtenářů neodebírají tento celorepublikový deník, ale i proto, že na tuto akci vypravily dne 26. října společně KČP Příbram a Beroun autobus a já bych se jako účastnice s vámi ráda podělila o své dojmy.

Nejprve jsme se zastavili v Sezimově Ústí a navštívili zde Památník Edvarda Beneše, kde bylo možno zhlédnout audiovizuální program. U hrobky Hany a Edvarda Benešových jsme položili kytici jako celá řada dalších delegací z celé ČR. Někteří navštívili i vilu manželů Benešových. Naše cesta pokračovala do města Tábor, kde se uskutečnila u pomníku mistra Jana Husa na Husově náměstí manifestace. Pěkné české písničky vítaly všechny příchozí. Jednání zahájil husitský chorál. Záštitu nad manifestací převzal prezident republiky Miloš Zeman. Místopředseda PS Parlamentu ČR Vojtěch Filip zmínil zákon o zásluhách Edvarda Beneše, zdůraznil důležitost českého jazyka, ocenil odkaz našeho druhého prezidenta pro nás a další generace. Jako stříbrná nit se se táhla i ve všech dalších, velmi kvalitních, vystoupeních nutnost ochránit naši suverenitu, nedovolit další falsifikaci naší historie, hájit vždy zájmy České republiky a nedotknutelnost Benešových dekretů. Na závěr byl přítomnými přijat Tábořský manifest, v němž je žádána omluva Němců českému národu za škody a utrpení, mimo jiné i za urážky prezidenta Beneše, výzva, aby vláda nedovolila sudetoněmecké srazy na území ČR. A abych nezapomněla, na celém průběhu se výrazně podílela i skvělá moderátorka, mladá lékařka. Ukončím slovy předsedy ÚV KSČM: „Ať žije odkaz Edvarda Beneše, ať žijí ti, kteří ho umí udržet ve svém srdci a ve své mysli.“ Pro mne to byl zase jeden příjemně prožitý, významný den.

Co všechno se událo za oněch 101 let? Události krásné, ale i tragické. Kolik významných osobností zrodilo toto období? A jedním z nich bezesporu je i národní hrdina, komunistický poslanec a novinář Jan Šverma, který tragicky zahynul před 75 lety během Slovenského národního povstání. U příležitosti tohoto výročí uspořádal OV KSČM Mladá Boleslav spolu s StČ. KV KSČM pietní akt u rodinné hrobky v Mnichově Hradišti, který pokračoval besedou s historikem Jaroslavem Kojzarem v městském kině, spojenou s promítáním filmu Vlčie diery. Akce se zúčastnil předseda StČ. KV KSČM poslanec Stanislav Grospič a poslankyně Miloslava Vostrá. Z Příbrami zde byla Věra Kroftová, předsedkyně OV KSČM, a členové KČP.

K těm, kteří se výrazně zasloužili o naši republiku, patří rozhodně i jeden z našich prezidentů, armádní generál Ludvík Svoboda. Letos uplynulo již 40 let od jeho úmrtí a 124 let od jeho narození. V rodné obci Hroznatín, u jeho památníku, se uskutečnil pietní akt, kterého jsem se spolu s dalšími třemi členy KČP v Příbrami zúčastnila. Mnoho těch, kteří přišli vzdát čest hrdinovi od Zbo-

rova a Dukly, neodradilo ani velmi studené a větrné počasí. Mezi nimi bylo cca 150 účastníků turistického pochodu Po stopách armádního generála Ludvíka Svobody. Přítomné pozdravily svým přeletem dva vojenské vrtulníky. Mezi věnci a květinami, položenými k památníku, byla také kytice od KČP Příbram. Uznání a úctu vyjádřili ve svých vystoupeních jednotliví řečníci, především vojáci a představitelé armády. Mne zaujala slova primátorky slovenského města Svidník, na jehož osvobození a poválečné obnově se Svoboda podílel, Marcely Ivančové. Hovořila o současné době a zlehčování otázky války a míru. Socha Ludvíka Svobody, dvojnásobného čestného občana Svidníku, je neodmyslitelnou součástí tohoto města. Usilovně jsem lovila v paměti, zdali také některé české město se může takovou sochou pochlubit. Medaili při příležitosti 75. výročí Karpatско-dukelské operace obdržela Zoe Klusáková-Svobodová, která se 4. 12. dožije 94 let. Ta na závěr poděkovala všem za účast a přípravu akce.

Svobodova slova: „Viděl jsem velmi mnoho mrtvých, jak nepřátel, tak svých vojáků a svých blízkých, včetně žen a dětí. Válka je ta nejstrašnější věc, co mohlo lidstvo vymyslet. Vyzývám politiky a vojáky, aby ten nejslavnější boj, který by vyhráli, byl boj za mír,“ jsou odkazem pro nás pro všechny.

Vše nejlepší, hlavně pevné zdraví a život v míru přeje všem čtenářům do roku 2020 KČP Příbram.

M. Borzová

Všem jubilantům, kteří v prosinci a lednu oslaví své životní jubileum, děkujeme za jejich práci pro stranu a do dalších let přejeme pevné zdraví, štěstí, spokojenost a pohodu v osobním životě.

Připomínáme

- 3.12. 1964** byla podepsána dohoda o stavbě plynovodu z SSSR
- 5. 12. 1979** nejlepšími sportovci ČSSR na rok 1979 se stali bratři **Pospíšilové**, mnohonásobní mistři v kolové
- 6. 12. 1774** Marie Terezie zavedla povinnou školní docházku
- 10. 12. 1959** Nobelova cenu za chemii za rok 1959 byla udělena tvůrci polarografické analytické metody **Jaroslavu Heyrovskému**
- 10. 12. 1984** **Jaroslavu Seifertovi** byla udělena Nobelova cena za literaturu
- 10. 12. 1989** odstoupil prezident ČSSR **Gustáv Husák**, **29. 12. 1989** byl zvolen **Václav Havel**
- 19. 12. 1994** většinovým vlastníkem Škodovky se stal Volkswagen
- 21. 12. 1834** byla poprvé uvedena divadelní hra **J. K. Tyla** *Fidlovačka aneb Žádný hněv a žádná rvačka*, ve které slepý houslista Mareš zpívá píseň *Kde domov můj*
- 30. 12. 1969** zemřel **Jiří Trnka** (nar. 24. 2. 1912), malíř, ilustrátor, tvůrce animovaných filmů
- 31. 12. 1979** bylo dokončeno vodní dílo Dalešice

Z jednání zastupitelstva města Příbram

Jedenácté zasedání Zastupitelstva města Příbram, svolané na 4. 11. 2019 slibovalo rychlý a celkem bezproblémový průběh, protože mělo na programu kromě stále se opakujících úvodních a závěrečných bodů jen 9 materiálů, přímo na jednání byly doplněny 2 další body.

Jako novinka se osvědčilo informování o veřejných zakázkách, které na úřadu probíhají, takže si mohou nejen zastupitelé, ale i občané udělat představu, na jakých akcích se bude v nejbližší době pracovat. Zajímavá byla v této souvislosti i informace o dokončení rekonstrukce Junior klubu, které bychom se mohli konečně dočkat v příštím roce. Je to dobrá zpráva, protože nabídka kulturních programů, určených pro takový prostor, nyní ve městě chybí.

Docela mě překvapilo, jak velkou diskuzi vyvolaly návrhy na uzavření veřejnoprávní smlouvy s Rožmitálem pod Třemšínem a s Lazskem na služby Městské policie Příbram. Zdá se, že někteří zastupitelé nepochopili, že nejde o to, abychom dodali do těchto míst kompletní službu městské policie, ale že jde zejména o pomoc při vyhodnocování úsekového měření rychlosti pomocí kamer na vybraných úsecích. To totiž může dělat jen městská nebo státní policie. Pro obce je to ale důležité, protože jen tak

mohou omezit alespoň na některých místech řidiče, kteří zapomínají, že jsou v obci, a ohrožují chodce i ostatní řidiče. Jsem ráda, že obě smlouvy přece jen prošly.

Asi nejzajímavějším bodem jednání byla informace o stavu a vymáhání pohledávek dlužníků městské realitní kanceláře, jak za byty, tak za nebytové prostory. Důležité je, že byla nastavena jasná pravidla postupu, včetně určení limitu pro rentabilitu vymáhání pohledávek (dluhy do 4.000,- Kč se vymáhat soudně nebudou, protože se to nevyplatí).

Velká bitva se strhla kolem žádosti o dotaci Ing. Evy Černé, která jako členka Aeroklubu Příbram je zařazena do reprezentace na významné závody v bezmotorovém létání v Austrálii. Nakonec se alespoň nějaké prostředky našly v rezervě starosty. Vždyť nemáme ve městě tolik reprezentantů ČR, a proto je jejich alespoň malá podpora žádoucí.

Posledním bodem, který vzbudil emoce, byl návrh zastupitele za piráty Antonína Schejbala na symbolickou podporu Kurdů, kteří čelí brutální turecké agresi, vyvěšením kurdské vlajky na některé z městských budov. S Jarmilou Potůčkovou jsme toto gesto podpořily, protože Kurdové jsou velký národ bez vlastního státu, který velmi výrazně pomohl v boji proti tzv. Islámskému státu a za to se dočkal jen nevděku.

Mgr. Jiřina Humlová

Pionýři nezháleli ani o prázdninách

Šachový kroužek Pionýrské skupiny Jince uspořádal o podzimních prázdninách tradiční Podzimní turnaj v šachu. Přestože se uskutečnil přesně uprostřed devítidenního volna v Základní škole Jince, udělala pořadatelům radost velká účast hlavně domácích mladých hráčů.

Ze sedmnácti hráčů, kteří se zapsali na startovní listinu, prošli turnajem s plným počtem bodů tři hráči. Rozhodlo pomocné hodnocení buchholz, tedy body nasbírané všemi soupeři, s nimiž konkrétní soutěžící hrál. Zvítězil Martin Šilhánek z Čenkova, který je členem Pionýrské skupiny Jince a hráčem Šachového oddílu TJ Jince. Druhý skončil žák Martin Štufka ze Šachového klubu Příbram – Baník a třetí místo obsadil jinecký Miroslav Maršálek. Následoval čtvrtý Jan Tichý ze Stochova a sedmá byla nejlepší hráčka Anna Šimpachová, žákyně ZŠ Jince. Nejmladším účastníkem byl vyhlášen Vojtěch Došek z Běšína.

Miroslav Maršálek, vedoucí PS Jince

*Hlas zvonů táhne nad závějí,
kdes v dálce tiše zaniká,
dnes všechny struny v srdci znějí,
neb mladost se jich dotýká.*

Jaroslav Vrchlický: **Vánoce**
*Jak strom jen pohne haluzemi
hned strásá ledné křišťály,
rampouchy ze střech visí k zemi
jak varhan velké písťaly.*

*Můj duch zas tone v blaha moři,
vzduch srdcem táhne hluboce,
a zvony znějí, světla hoří -
Ó Vánoce! Ó Vánoce!* (úryvek)

Jiří Šlitr (15. 2. 1924 Zálesní Lhota u Jilemnice – 26. 12. 1969 Praha)

český hudební skladatel, instrumentalista, zpěvák, herec a výtvarník. Významně ovlivnil českou populární hudbu. V roce 1959 založil společně s Jiřím Suchým divadlo Semafor, pro které skládal písně, scénickou hudbu (*Člověk z pudy*, *Zuzana je sama doma*, *Šest žen Jindřicha VIII.*) i muzikál (*Dobře placená procházka*). Úspěšně využíval svou schopnost komediální stylizace herce-amatéra, muže s nehybnou tváří. (*Jonáš a tingltangl*, *Đábel z Vinohrad* aj.). Autorsky a herecky se podílel na i filmech (*Bylo nás deset*, *Kdyby tisíc klarinetů*, *Zločin v šantánu*). Z hudebních nahrávek vyniká album *Jonáš a dr. Matrace*.

*Tiše a ochotně
purpura na plotně voní, stále voní,
nikdo si nevšímá,
jak život mění se v dým.*

*Tiše a ochotně
purpura na plotně voní, stále voní,
po ní k nám vklouzlo
to tajemné kouzlo Vánoc.*

(Purpura – zkráceno)

Ať nám lípa připomíná naši historii

„Babi, dám ti hádanku, víš, jak se jmenuje náš národní strom?“ ptala se mě kdysi malá vnučka. „Počkej, musím chvíli přemýšlet,“ a předstírala jsem, že usilovně pátrám v paměti. „Že by to byla lípa?“ ledabyly jsem utrousila. „Ale babi, ty to víš od začátku. To není žádná hra,“ zlobila se Terezka zklamaně. Posadila jsem si ji na klín a řekla: „To ví přeci každý správný Čech. Již v dávných dobách ji naši předkové uctívali téměř jako posvátnou. Byla krásná, léčivá, ochranná, strom lásky a porozumění, nu všestranně užitečná. V roce 1848 se stala národním symbolem Slovanů, je také symbolem české státnosti. Mnoho lip bylo vysazeno v době vzniku republiky, při významných událostech a výročí, ale třeba i po narození dítěte. Řada starých lip je chráněna zákonem. Ratolesti lípy nalezneme na prezidentské vlajce, státní pečeti, vojenských uniformách nebo bankovkách.“

Tehdy jsem ještě nevěděla, že také já se budu na slavnostním sázení lípy někdy podílet. Středočeská krajská rada Levicového klubu žen organizovala její výsadbu letos v našem okrese, v těsné blízkosti památníku bitvy u Slivce. V dobách zlých náš lid hledal útěchu a naději právě u lípy. Místo pro tento strom tedy bylo vybráno správně. Ženy z našeho a několika dalších okresů Středočeského kraje se zde za tímto účelem sešly v pátek 25. října. Nejdříve předsedkyně Stč .KR a Republikové rady LKŽ Alena Grospičová a Květa Šlahůnková položily květiny u památníku. V krátkém vystoupení na úvod s. Grospičová zdůraznila význam této akce, poděkovala starostovi obce Milín za provedení přípravných prací a obstarání lípy. Pan starosta ubezpečil, že o zasazený strom bude obec starostlivě pečovat a také z důvodu letošního velkého sucha pravidelně zalévat. Ale to se již ženy chopily lopaty a zasypávaly kořeny stromu. A pomohli jim také přítomní muži, např. člen VV OV KSČM Příbram Zdeněk Borák, nebo zástupce Stč. KV KSČM Zdeněk Levý a další. Po skončení bylo připraveno drobné občerstvení

v místním motorestu, spojené s besedou, kde Alena Grospičová seznámila přítomné s dalšími akcemi a poděkovala za to, že přišli. K ní se připojil Zdeněk Borák, který ocenil významný podíl LKŽ na plnění úkolů celého levicového hnutí. Na závěr použiji slov naší krajské předsedkyně: „Ať naše lípa dobře roste, ať nikdy nemusí být svědkem válečných hrůz a jiného utrpení našeho národa.“

V sobotu 9. 11. proběhl v Praze republikový seminář LKŽ, kterého se zúčastnily také ženy z našeho okresu. V hlavním referátu čestná, zakládající členka LKŽ Květa Čelišová hovořila o sociálním postavení žen a někdy svízelné situaci matek samoživitelek. Inženýrka Steinová ženám ve svém vystoupení poradila, jak trénovat paměť, což je nejen pro nás dříve narozené velmi důležité. Velkým potleskem ocenili přítomní taneční a pěvecké vystoupení dětí z Luhanské oblasti, které přivedl redaktor Haló novin Roman Blaško. Zeptala jsem se Věry Svobodové, předsedkyně LKŽ v Příbrami, jak se přítomným seminář líbil. „Moc. Všichni účastníci, a byli zde i muži, odcházeli domů plni pěkných dojmů. A protože se blíží konec roku, chtěla bych poděkovat všem našim členkám za jejich práci a popřát nejen jim, ale i všem ostatním, krásné Vánoce a mnoho zdraví a štěstí v následujícím roce.“ A k tomu se ráda připojuji i já. *M. Borzová*

